

det da bra oppslutning om laget, og det ble blåst liv i de gamle gruppene. Det ble arrangert o-løp, og Svein Tråstadjølen trekkes fram som lagets beste løper. Flere fotball-kamper ble også spilt denne sommeren. Laget hadde 56 medlemmer. I 1957 og 1958 hadde laget "normal aktivitet" med ski, orientering og fotball på programmet, men så får vi igjen en pause etter årsmøtet i -58. Først i mai 1961 skjer det noe igjen, da det er et medlemsmøte etterfulgt av et årsmøte. På dette årsmøtet ble det besluttet at Granli IL skulle trekke seg ut fra Lier Samfunnshus, som helt fram til da hadde fungert som klubblokale. Huset sto der vollyballbana er, ved badeplassen i Flyginsjøen. Det var "Den Frilynte Undomsrørsla Varden" som bygde huset. Laget på Granli ble stiftet i 1898, og i 1905 kjøpte de tomte og påbegynte bygging av lokalet. Lokalet ble i 1956 vederlagsfritt overført fra Fylkeslaget Varden til Lier Samfunnshus. I jubileumboka for "Den Frilynte Rørsla" fra 1949 står følgende: "Laget på Granli har hatt svært lite med gode år. Det vanlege er at det ble drevet planlaust og ca. Mye dans og kortspill og slagsmål og leven". Det var forøvrig dette laget som reiste Lierbautaen, så noe fikk det da til. Det står også i

jubileumboka til Varden at laget endret navn til Lier undoms- og idrettslag, så det kan jo virke som om dette laget da kanskje ble en "konkurrent" til Granli IL, og det kan jo tenkes at de åra det skjedde lite i Granli IL, var Lier undoms- og idrettslag desto mer aktivt, og omvendt. Men dette blir bare gjetting.

1960-tallet ble preget av svært liten og tilfeldig aktivitet. Etter årsmøtet i 1958, er første protokollførrelse fra et medlemsmøte den 12/5-61. Hovedsak her var slett ingen ubetydelig sak, nemlig kjøp av Snoka. Det var gjort diverse undersøkelser på forhånd, og etter endt diskusjon ble forslaget stemt ned med 8 mot fire stemmer. Etter medlemsmøtet i 1961 (se ovenfor) ble det avholdt et styremøte, der det ble besluttet å søke om leie av Gjermshus bedehus til en sammenkomst. Dette gikk nok ikke så bra, for neste møte blir ikke avholdt før i 1966, men da er det til gjengjeld bruk av den nedlagte Lier skole, som står på sakslista. Bruk av skolen blir innvilget av kommunen mot en avgift på kr 10 pr gang, samt at man vasker etter seg.

Granlis A-lag i serien 1975. Terje Rung, Reidar Kaspersen, Johnny Strømstad, Thor Holmen, Trond Rung, Johnny Digerud, Gunnar Slåstad. Bak: Rolf Øverby, Kjell Kristiansen, Reidar Slåstad, Otto Kristiansen, Trygve Tråstadjølen og Jan Egil Kristiansen.

Det ble avholdt årsmøter i -66, -67 og -69, uten at det var noen spesielle saker som ble drøftet. Det ble arrangert et skirenn eller to i løpet av vinteren, men ellers var det ikke så stor aktivitet.

På søttitallet øker aktiviteten i laget, og blir mer planmessig. På årsmøtet i -72 ble det vedtatt at hoppbakken skulle bygges opp igjen. Det skulle bl.a. arrangeres offentlige fester for å skaffe penger, og flere fester ble avholdt i Rådhusets festsaler de neste årene. Høsten -73 var alle planer for hoppbakken klare, og ble oversendt kommunen til godkjenning. I 1973 ble det også bestemt at Granli IL skulle stille fotballag, og drakter ble kjøpt inn, og trening igangsatt. Samme år ble Lier Skole gitt i gave fra Kongsvinger Kommune til bygda, hvorpå Lier Bygdehus AL så dagens lys. Dette var da et sameie mellom alle lag i bygda, der selvfølgelig også Granli IL inngikk.

I 1974 stilte Granli IL lag i 7. divisjon. Det ble en god del baklengsmål, men det viktigste var jo å delta! Vika ble gjort i stand på dugnad og fungerte som treningsbane, uten de helt store fasilitetene. En gammel utrangert buss gjorde nytte både som garderobe og kiosk! Det ble også oppnevnt ei egen fotballgruppe. Arbeidet med hoppbakken kom i gang dette året, og fundamenteringen blir ferdig.

På medlemsmøte i 75, ble det for første gang protokollert at man skulle undersøke om mulighet for å anlegge ei lysløype. I 1975 tok Granli Fotball sine første poeng i 7.divisjon, og kunne til og med avslutte sesongen med 2 poeng! Både i 75 og 76 hadde laget ei gruppe turrennløpere på 10 – 12 man som deltok i forskjellige turrenn. I 1977 ble det opprettet Håndballgruppe i laget, og det var jentene i bygda som deltok. Samtidig ble det også startet et guttelag i fotball i tillegg til senirolaget. På årsmøtet i 1978 ble det vedtatt at håndballbane skulle bygges. Det ble også innhentet tilbud fra Kongsvinger Betong på kroner 47.335 + moms, og Lier Vel innvilget på sitt årsmøte å bidra med kroner 10.000 til bygging av bane. Det skulle også søkes Kongsvinger Kommune om midler til å finansiere banen, men tross flere søknader kom ingen penger derfra, og banen ble aldri bygget.

1979 er preget av dårlig oppslutning rundt lagets aktiviteter. Arbeidet med hoppbakken går sin gang, men det er dårlig oppmøte på dugnadene, så det går tregt. Av årsberetningen for 1979 framgår det at både fotballaget og håndballaget har måttet trekke seg pga for lite oppmøte av spillere.

Stolpereising på dugnad i lysløypa i -82, merk lueplikten!

80-tallet innledes med en ny æra i laget. Endelig er hoppbakken ferdig, og åpningsrenn blir avholdt. Einar Tråstadjølen får lagets innsatspokal for sin enorme innsats med å få bakken i stand. Lagets første snøscooter blir anskaffet, og en ny mann i bygda, Finn Fjeldbu, kommer inn som leder i skigruppa. En mann som skulle vise seg å bety mye for lagets framdrift i de kommende årene. På arrangementfronten var det også mange aktiviteter. Det var familiedager nede på Vika ved Vingersjøen, med grilling og konkurranser for barna. Det var pilkekonkurranser, både "interne" i laget, og større arrangement med deltagere langveis fra (Eidskog og Vinger). Vinteren -81 ble det for første gang arrangert en skikarusell. Det var bra deltagelse og 50 stk fullførte 3 av i alt 5 renn.

Nå som endelig hoppbakken var ferdig ble det mer liv i planene om å bygge lysløype, det var nå gått seks år siden første gang saken var oppe på et styremøte. Den 30/11-81 ble det avholdt et møte med Mads Chr Delphin om mulighetene til å anlegge lysløype på Liermoen. Finn Fjeldbu tilbød seg å delta på møtet, og deretter ble det han som styrte framdriften i denne saken, noe som igjen førte til at allerede høsten 82 sto løypa ferdig. Mesteparten av alt arbeid var gjort på dugnad. Det ble tatt opp banklån på kroner 100.000 (til 13,5% rente), men